

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Charlotte Antonsen sagde også om de smileyer, at det var noget, der var til at forstå, og at det var vigtigt. Nu har jeg svært ved at forstå, hvorfor en virksomhed med f.eks. 15 ansatte, som har alt i orden på arbejdspladsen, og hvor der intet er at komme efter, når Arbejdstilsynet kommer, ikke kan få en smiley. I virkeligheden er en grøn smiley fuldstændig det samme som et certifikat. Der er jo ikke nogen forskel på det. Så for mig er det vanskeligt at forstå, hvorfor man absolut skal være certificeret for overhovedet at få en grøn smiley.

Kl. 13.40

Og så det andet. Nu nævnede jeg en mindre virksomhed. Har fru Charlotte Antonsen nogen viden om, om der kommer et certifikat, som kan dække de mindre virksomheder ind?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Vi har allerede i dag – det var også noget, som den forrige regering indførte – den såkaldte inspektionsmodel, som de mindre virksomheder kan benytte sig af, for det at få et certifikat på arbejdsmiljøområdet er en omfattende proces. Det er klart, at det er lettere for en meget stor virksomhed, end det er for en lille. Så vi har altså i øjeblikket en inspektionsmodel, som sådan er et mindre certifikat.

Så arbejder vi altså også i regeringen på generelt set at gøre det muligt for de mindre virksomheder at få et certifikat, der er mere målrettet til de mindre virksomheder, som ikke kræver helt så meget bureaukrati osv. Så den del er vi i gang med.

Så vil jeg godt med hensyn til spørgsmålet om en grøn smiley og certifikat sige, at man automatisk kan få en grøn smiley, hvis man er certificeret. Og så er det jo sådan i den videre proces, at man med års mellemrum skal have fornyet sin certificering. Det er jo ikke sådan, at hvis man har fået sin certificering, så rækker den i 100 år. Sådan er det ikke. Så man kan sige, at der hele tiden er hånd i hanke med, at tingene så er i orden.

Men det er jo ikke den eneste måde, man kan få en grøn smiley på. Det kan man også, efter at Arbejdstilsynet har været ude og besigtige virksomheden og sagt god for den.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak. Der er nu korte bemærkninger fra følgende: hr. Mogens Nørgård Pedersen, hr. Søren Søndergaard, hr. Ole Vagn Christensen og hr. Bent Bøgsted.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg går ud fra, at det var en fortællelse fra fru Charlotte Antonsens side, da hun sagde, at der blev oplæst et udkast til vedtagelse. Jeg går ud fra, at det er forslaget, som vi hører her, men det er kun en biting.

Derudover vil jeg gerne spørge fru Charlotte Antonsen omkring den her blinklysordning. Man kunne næsten fristes til at kalde den De Radikales blinklys, for det er jo reelt det, den her smileyordning er. Tror fru Charlotte Antonsen fortsat på, at den vil få den effekt, som der påstås, idet den jo er på hjemmesiden?

I dag kigger vi på smileyer, når vi går ind i fødevarebutikker, og ser, om de er glade eller sure, eller hvad de er. Så får man lige sådan et signal om: Er det et godt sted, du er på vej hen? Vil det første, den medarbejder, som står og skal have arbejde, gøre, være at klikke ind på hjemmesiden og se, hvordan arbejdsmiljøet er der?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det ved jeg ikke om det vil være, men det er i hvert fald en mulighed for medarbejderne. Det, jeg tror der sker på længere sigt, når vi taler om arbejdsmiljø, er jo, at i takt med, at der bliver mangel på unge mennesker i erhvervene, så bliver virksomhederne mere og mere optaget af deres image og af, at det er gode arbejdspladser. Og så tror jeg, at det med smileyen får en endnu større betydning, end det måske har i dag.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det er jo ikke uden omkostninger med sådan en smileyordning. Den koster faktisk i min optik en hel del millioner, i hvert fald sådan at man kunne ansætte væsentlig flere medarbejdere i Arbejdstilsynet for de samme penge. Kunne man ikke forestille sig, at de penge kunne være langt bedre givet ud, hvis man gav dem til fysisk tilsyn i stedet for til blinklys?